

и пѣтници, тѣ са братѣа на сѣна моего и Бѣга,
за това сѣмь дошла азъ да ти помогна ѿ тѣа бѣди
и невѣли, това ми дѣмаше и бѣдеше ме за рѣка, въ
ѣдинъ часъ ме завѣде оудомѣ: Бѣгъ нашемѣ слава.

Ч У Д О Б Ъ .

ЧУДО СТРАШНО ѿ ПОСЛУШАНИИ РОДИТЕЛЕЙ И ѿ БОЖЕСТ-
ВЕННѢИ ЛѢТЪРГІИ.

Во дни Феодѣсія великаго, имало ѣдинъ человекъ
въ Цариградѣ добродѣтеленъ и многѣ богатъ, и-
малъ сѣна ѣдинорѣднаго, именовъ Феѣфилъ, въ
старости ѿсиромашелъ многѣ, немалъ сосъ цѣ да се
препитѣе, и рекъ на сѣна своего: чѣдо, видишь
какъ сме сиромѣси, и не можемъ да се глѣдаме,
ѣми да те прѣдамъ, и ты да живѣешь, и нѣ да
се хранимъ; и така ѣвліанъ продѣлъ сѣна своего на
ѣдного богѣта человека, и го оучилъ, кога за-
мине по край нѣкоа цѣрква, ѣко четѣтъ, или ѣко
слѣжатъ лѣтѣргіа, колко да имашъ работа скѣра,
да влѣзнешъ въ цѣрква да стоишь и да слѣшашъ.
Тѣа цѣо го кѣпилъ, много го возлюбилъ, за цѣо и-
малъ добръ ѣвѣчай, и разумъ: понеже ималъ
всѣмѣ голѣмо послушаніе. ѣдинъ дѣнь ѿишалъ
господѣро въ царскіатъ двѣрѣ, и си завѣравилъ теф-
тѣра оудомѣ, прѣтилъ Феѣфила да ѣде кѣрже да
го донесе, и тѣо ѿишелъ, влѣзналъ въ кѣщата,
и скѣрѣ земѣлъ тефтѣра, и видѣлъ женѣта на
господѣра кѣрвила съ ѣдинъ слѣгѣ, но не глѣдалъ
на нѣхъ, ѿиде при господѣра си, ѣ женѣта се оу-
плашила, да не кѣже на господѣратъ, и кога до-
шелъ господѣра, ѣ тѣа мѣ рекѣ: тѣа цѣо си кѣ-
пилъ, дойдѣ да ме насилѣва въ постѣла та, и азъ
выкнахъ, да не кѣше, дошелъ дрѣгѣо, цѣше да
мѣ насилѣва, Бѣгъ ме запази, да се не посрамимъ;